

Sygn. akt VI ACa 318/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Wanda Lasocka

Sędzia SA – Maciej Kowalski

Sędzia SO del. – Beata Waś

Protokolant: – sekr. sądowy Beata Pelikańska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w B. Sp. z o.o. z siedzibą w B.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o naruszenie zbiorowych interesów konsumentów i nałożenie kary pieniężnej

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 29 października 2012 r. sygn. akt XVII AmA 76/11

I. oddala apelację;

II. zasądza od (...) w B. Sp. z o.o. z siedzibą w B. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 grudnia 2010 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji Konsumentów:

I. uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania (...) w B. Sp. z o.o. z siedzibą w B. polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczenie we wzorcu umownym „Umowa Nr... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” postanowień dotyczących:

1. ilości i jakości świadczonych usług wodociągowych lub kanalizacyjnych oraz warunków ich świadczenia,
2. warunków usuwania awarii przyłączy wodociągowych lub przyłączy kanalizacyjnych będących w posiadaniu odbiorcy usług,
3. procedur i warunków kontroli urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych,

4. ustaleń zawartych w zezwoleniu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, tj.: daty podjęcia działalności, przedmiotu i obszaru działalności, wymagań w zakresie jakości usług wodociągowo - kanalizacyjnych, warunków, zakresu i trybu kontroli realizacji zezwolenia i przestrzegania regulaminu, o którym mowa w art. 19.1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę ... (Dz. U. 2006 p. 856, ze zm.), warunków wprowadzania ograniczeń dostarczania wody w przypadku wystąpienia jej niedoboru, zobowiązania do prowadzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne racjonalnej gospodarki w zakresie działalności objętej zezwoleniem, warunków cofnięcia zezwolenia, warunków dotyczących okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania - co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 uokik i nakazał zaniechanie jej stosowania;

II. uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie (...) w B. Sp. z o.o. z siedzibą w B. polegające na zamieszczeniu we wzorcu umownym „Umowa Nr ... o zaopatrzeniu w wodę i odprowadzanie ścieków” postanowienia o treści „Umowa może być rozwiązana przez każdą ze stron z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia (...) – co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 uokik i nakazał zaniechanie jej stosowania;

III. na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik oraz stosownie do art. 33 ust. 6 uokik za powyższe nałożył na (...) w B. Sp. z o.o. z siedzibą w B. karę pieniężną w wysokości 78 991,00 zł.

Wyrokiem z 29 października 2012 r., wydanym po rozpoznaniu odwołania (...) w Bydgoszczy sp. z o.o., Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. zmienił zaskarżoną Decyzję w punkcie II w ten sposób, że nałożył na (...) w B. Sp. z o.o. karę pieniężną w wysokości 63 192, 80 zł;

2. oddalił odwołanie w pozostałej części;

3. zniósł wzajemnie koszty postępowania między stronami.

Wyrok zapadł w oparciu o następujące ustalenia i wywody Sądu Okręgowego:

(...) w B. Sp. z o.o. z siedzibą w B. jest spółką wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...), której wszystkie udziały należą do Miasta B.. Przedmiotem faktycznie wykonywanej działalności jest m.in. pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków.

Decyzją nr (...) Prezydent Miasta B. udzielił zezwolenia Spółce na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków począwszy od 13 stycznia 2003 roku na czas nieokreślony.

W ramach prowadzonej działalności Spółka zawiera z odbiorcami usług pisemne umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, posługując się wzorcem „Umowa Nr ... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” obowiązującym od 22 listopada 2002 r.

Do umowy na świadczenie usług w zakresie dostawy wody i/lub odprowadzania ścieków zawieranej między spółką a odbiorcą usług jest dołączany załącznik nr (...), będący regulaminem dostarczania wody i odprowadzania ścieków obowiązujący na terenie Miasta B..

Wzorzec umowny „Umowa Nr... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” był uzupełniany o ilość dostarczanej wody w litrach na sekundę.

Wartość przychodów Spółki osiągniętych w 2009 r. wynosiła 131 652 000,00 zł.

31 grudnia 2010 r. Prezes UOKiK wydał zaskarżoną Decyzję.

(...) Sp. z o.o. po wydaniu decyzji dołączyła umowy zawarte w obrocie konsumenckim w IV kwartale 2010 r. oraz styczniu 2011 r., w których wprowadzono zapis dot. zaopatrzenia w wodę oraz zmianę treści par. 5 (odpowiedzialność spółki) i par. 6.5 (ustalenia ilości wody w razie uszkodzenia/zaboru wodomierza).

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy uznał powództwo za częściowo uzasadnione.

Powodowa Spółka przy zawieraniu umów z konsumentami stosowała wzór umowy „Umowa Nr... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”.

Pojęcie wzorca umowy jest integralnie związane ze sposobem zawierania umów przez adhezję, czyli przez przystąpienie. Wzorzec umowy zakłada degenerację konsensusu pojmowanego jako zgodę na treść konkretnych postanowień umownych. W kontekście stosowania wzorców umowy dochodzi do narzucenia woli silniejszego - profesjonalisty, co prowadzi do asymetrii w rozkładzie praw i obowiązków. Porównanie wzoru „Umowa Nr... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” z zawieranymi umowami dołączonymi do odwołania wskazuje, że (...) Sp. z o.o. posługiwała się wzorem, bowiem treść postanowień umów odpowiada postanowieniom zawartym we wzorcu umowy.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko pozwanego, że umowy zawarte na podstawie wzorca „Umowa Nr... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” nie czynią zadość przepisom ustawy z 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę ... (jw.).

Ocenę umów w kontekście art. 6 ust. 3 pkt 3a, art. 6 ust. 3 pkt 4, art. 6 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 18 ustawy o zbiorowym ... uznał za trafną, natomiast dokonał częściowo odmiennej oceny umów w kontekście art. 6 ust. 3 pkt 1 i art. 8 ust. 1 ustawy jw. Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 3a ustawy jw. umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków musi zawierać warunki usuwania awarii przyłączy wodociągowych lub przyłączy kanalizacyjnych będących w posiadaniu odbiorcy usług. Wzór umowy „Umowa Nr... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” zawiera w § 4.4 postanowienie, iż usuwanie awarii na przewodach i przyłączach wodociągowo - kanalizacyjnych będących na stanie i w eksploatacji spółki należy do obowiązków (...) Sp. z o.o. Obowiązkiem odbiorcy w myśl §3.1 jest utrzymanie właściwego stanu technicznego należących do niego instalacji i urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych. Odbiorca winien także utrzymywać w odpowiednim stanie technicznym i sanitarnym pomieszczenia przeznaczone na zainstalowanie wodomierza głównego, naprawiać i konserwować instalację wewnętrzną. Zgodnie z § 7.3 odbiorca zobowiązuje się pokryć (...) Sp. z o.o. koszty powstałe na skutek interwencji służb pogotowania wod-kan w przypadku uszkodzeń instalacji i przyłączy będących w posiadaniu odbiorcy. Umieszczenie we wzorcu umowy i następnie w zawartych na jego podstawie umowach postanowienia § 7.3 nie czyni zadość obowiązkowi z art. 6 ust. 3 pkt 3a ustawy jw. albowiem w kontekście terminologii używanej w ustawie jw. przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjne ponoszą odpowiedzialność za posiadane urządzenia i sieci, natomiast odbiorcy za swoje instalacje przyłącza, urządzenia pomiarowe. Zawierane umowy z odbiorcami winny dokładnie określać granice odpowiedzialności w znaczeniu określenia (podania) elementu rozgraniczającego odpowiedzialność oraz warunki usuwania awarii przyłączy wodociągowych lub przyłączy kanalizacyjnych będących w posiadaniu odbiorcy usług, a zatem na wyraźnie określonych odcinkach. Przy czym warunki usuwania awarii nie mogą zamykać się tylko określeniem podmiotu ponoszącego koszty, ale winne podawać dodatkowo procedurę postępowania na wypadek awarii i zasady wyliczenia kosztów.

Kontrolowany wzorzec i zawarte na jego podstawie umowy nie zawierają procedur i warunków kontroli urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych (art. 6 ust. 3 pkt 4).

Sprawność działania urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych ma zapewnić przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne. Takim obowiązkiem objęte są urządzenia będące w posiadaniu (...) Sp. z o.o. Zapis §16 umów jest powtórzeniem ustawowym regulacji z art. 7 pkt 2, 3, 4, 5 ustawy jw. Nie wynika z niego, jaka jest procedura i warunki kontroli urządzeń przez przedstawicieli (...) Sp. z o.o., albowiem inkorporowano część przepisu prawa, tj. „przeprowadzenia przeglądów i napraw urządzeń posiadanych przez to przedsiębiorstwo”. Wprowadzenie zasad

kontroli spełniałoby rolę informacyjną i rodziłoby przekonanie odbiorcy, że (...) Sp. z o.o. troszczy się o należące do niego urządzenia, stawia na sprawność i eliminację potencjalnych źródeł awarii.

Kontrolowany wzorzec nie zawierał ustaleń zawartych w zezwoleniu, o których mowa w art. 18 ustawy, czym naruszał art. 6 ust. 3 pkt 5 ustawy o zbiorowym... Ustawodawca wprowadził wymóg umieszczenia w umowie danych, jak: data podjęcia działalności; przedmiot i obszar działalności; wymagania w zakresie jakości usług wodociągowo-kanalizacyjnych; warunki, zakres i tryb kontroli realizacji zezwolenia i przestrzegania regulaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy ; warunki wprowadzania ograniczeń dostarczania wody w przypadku wystąpienia jej niedoboru; zobowiązanie do prowadzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne racjonalnej gospodarki w zakresie działalności objętej zezwoleniem; warunki cofnięcia zezwolenia; warunki dotyczące okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania. (...) Sp. z o.o., iż wprowadzanie wskazanych informacji rodzi obszerność aktu i jest niepraktyczne, stanowi wyłącznie polemikę z nakazem ustawowym.

Za słuszne Sąd uznał odwołanie w zakresie uznania za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania (...) Sp. z o.o. do tyżącego informowania o ilości świadczonych usług wodociągowych lub kanalizacyjnych oraz warunków ich świadczenia.

Umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków winna zawierać, w myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy, jw. postanowienia dotyczące ilości i jakości świadczonych usług wodociągowych lub kanalizacyjnych oraz warunków ich świadczenia. Wzór „Umowa Nr... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” zawierał wolne pole w § 2, które w zawieranych umowach uzupełniano ilością wody, np.: 0,64 l/s; 0,57 l/s; 2,72 l/s. O ile prawdą jest, że wzorzec umowy nie zawierał danych na temat wody, to nie można się zgodzić, że konsumenci zostali pozbawieni rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji o ilości wody. Ustawa nakłada obowiązek wskazania w umowach ilości świadczonych usług, nie precyzując jednostki miary. Przyjęta przez przedsiębiorstwo miara usług może być dowolna, jedynie musi nadawać się do obiektywnego zweryfikowania.

Nie ma uzasadnienia odwoływanie się do miar przyjętych w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z dnia 31 stycznia 2002 r.) w postaci dm³ bądź m³ na mieszkańca na dobę/miesiąc. Przeciętna norma zużycia wody stanowi bowiem podstawę ustalania ilości dostarczonej wody w razie braku wodomierza głównego, natomiast według art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy umowa ma określać miernik usługi. Rozporządzenie zostało wydane na podstawie delegacji z art. 27 ust. 3 ustawy jw., a nie art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy.

Za trafne Sąd uznał przyjęcie, że wzorzec „Umowa Nr... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” oraz zawierane umowy nie traktują o jakości świadczonych usług. Nie spełnia nakazu sprecyzowania „jakości” odwołanie się do regulaminu co do wielkości ciśnienia wody i przydatności do spożycia (§3.1 i §3.2). Odesłanie następuje do bliżej niesprecyzowanych wymogów określonych przez Ministra Zdrowia. Słusznie pozwany podniósł, że (...) Sp. z o.o. zaniechała wskazania, w jakim akcie prawnym powyższe wymagania się znajdują. Samo wskazanie nie czyniłoby zadość obowiązkowi, albowiem powołany akt posługuje się maksymalną dopuszczalną wartością określonych substancji. (...) Sp. z o.o. w umowach poza skrótowym odesłaniem do wymogów określonych przez Ministra Zdrowia nie poinformował konsumenta, czy we wskazanych zakresach mieści się świadczona przez niego usługa oraz jaka jest wartość określonych substancji. Abstrakcyjne pozostaje uprawnienie odbiorcy - konsumenta do żądania obniżenia należności w razie dostarczenia wody o pogorszonej, bądź złej jakości (§ 8 wzorca).

Za częściowo trafne Sąd uznał stanowisko Prezesa UOKiK, iż postanowienie „Umowa może być rozwiązana przez każdą ze stron z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia (...)”, jest sprzeczny z art. 8 ust. 1 ustawy jw. Artykuł 8 ust. 1 ustawy definiuje okoliczności, kiedy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć dostawę wody lub zamknąć przyłącze kanalizacyjne. Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków nie reguluje precyzyjnie, w jakich sytuacjach przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest uprawnione do wypowiedzenia umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Mając na uwadze szczególny charakter świadczonych usług, przynależących do grupy usług użyteczności publicznej oraz treść art. 8 ustawy o zbiorowym ...

Sąd uznał, iż wypowiedzenie umowy jest możliwe tylko w przypadkach ustawowo wskazanych, zezwalających na odcięcie dostawy wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego.

Wykładnia art. 8 ustawy jw. prowadzi do uznania, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne musi uwzględnić okoliczności decydujące o odcięciu wody i nawet jeżeli przyczyna jest uwarunkowana postępowaniem odbiorcy, przedsiębiorstwo musi zastosować środki natury faktycznej i prawnej przed odcięciem dostaw wody (udostępnienie zastępczego punktu poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i poinformowania o możliwościach korzystania z tego punktu, zawiadomienie powiatowego inspektora sanitarnego, wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Z uregulowania zasad działalności przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, zasad tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw, zasad ochrony interesów odbiorców wynika konkluzja, iż umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków mają odzwierciedlać założoną trwałość stosunku prawnego. Przy takim założeniu wprowadzenie postanowienia o rozwiązaniu umowy przez każdą ze stron pozbawia odbiorcę ochrony interesów gwarantowanej ustawą. Rozwiązanie umowy przez stronę ekonomicznie silniejszą i świadczącą usługi użytku publicznego jest sprzeczne z założeniem trwałości stosunku prawnego. Inaczej wygląda sytuacja, gdy to odbiorca zdecyduje się na wypowiedzenie umowy. Podejmując swobodną decyzję może świadomie zrezygnować z zapewnionej ustawą ochrony.

Sąd przyjmując częściową zasadność odwołania poprzez odmienną ocenę naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, tj. art. 6 ust. 3 pkt 1 i art. 8 ust. 1 ustawy jw. zmienił zaskarżoną decyzję w zakresie wymiaru kary zmniejszając ją o 1/5 (15 798,20 zł). Kara została nałożona za pięć naruszeń, stąd przy uznaniu braku naruszenia obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji na etapie zawierania umów (ilość usług) oraz dopuszczalność rozwiązania umowy przez odbiorcę, ulega proporcjonalnemu obniżeniu. (...) Sp. z o.o. nie wskazywały na okoliczności uniemożliwiające zapłacenie nałożonej kary bądź nieprawidłowość jej wyliczenia. Zmiana Decyzji nastąpiła w oparciu o art. 479^{1a} k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.

W apelacji od powyższego wyroku, skarżącej go w pkt 2 i 3, powódka zarzuciła mu błędną wykładnię przepisów art.: 6.3.1.), 6.3.3a), 6.3.4) i 6.3.5) ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.) przez przyjęcie, że wystąpiła praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów – i wniosła o jego zmianę przez uchylene w całości skarżonej Decyzji, z zasądzeniem kosztów.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powódki nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny popiera w całości ustalony przez Sąd Okręgowy stan faktyczny sprawy, którego skarżąca nie kwestionuje w apelacji, akcentując jednakże, iż wzorzec umowy stosowany przez powódkę nie zawierał rubryki stosownej dla wskazania ilości wody (treść rubryki z § 2.3 wskazuje, iż chodzi w niej o zapis dotyczący celu dostarczania wody – k. 4 i 26 aut. adm.), jednakże wzorzec był uzupełniany o dane dotyczące ilości wody.

Sąd Apelacyjny popiera także stanowisko Sądu Okręgowego co do uznania, iż powódka dopuszczała się praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w uzasadnieniu skarżonego wyroku (z zastrzeżeniem jw.), z przyczyn wskazanych w pisemnych jego motywach.

W ocenie Sądu Apelacyjnego apelacja powódki nie może wzruszyć trafnego w swej treści wyroku Sądu Okręgowego. Na wstępie należy zwrócić uwagę na nieprawidłowe sformułowanie zarzutu apelacyjnego. Powódka zarzuca wyrokowi błędną wykładnię przepisów ... przez przyjęcie, że wstąpiła praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów, przy czym druga część zarzutu odnosi się do wadliwej – w ocenie powódki- subsumcji, zaś błędna wykładnia nie może polegać na wadliwej subsumcji, czyli określonym sposobie zastosowania przepisu prawa.

Jeżeli zarzut dotyczyć ma błędnej wykładni przez Sąd Okręgowy przepisów art.: 6.3.1., 6.3.3a, 6.3.4. i 6.3.5 ustawy z 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę ... (Dz. U. 2006 p. 858, ze zm.) to obowiązkiem skarżącej było

wskazanie, na czym ów błąd polegał i jak wykląda te przepisy skarżąca, tymczasem obowiązku temu skarżąca w apelacji nie sprostala, co uniemożliwia rzeczowe odniesienie się do jego treści. Niekwestionowanie zaś ustalonego stanu faktycznego sprawia, iż przy podzieleniu go przez Sąd Apelacyjny podziela on także stanowisko Sądu I instancji co do naruszenia przez powódkę zbiorowych interesów konsumentów w sposób i z przyczyn obszernie wskazanych przez Sąd Okręgowy. Zauważyć przy tym należy, iż w istocie apelacja nie kwestionuje oceny zachowań skarżącej w aspekcie treści przepisu art. 6.3.6. ustawy jw. i brak też zarzutu dotyczącego wysokości wymierzonej kary.

W ocenie Sądu Okręgowego postanowienia wyszczególnione w treści at. 6.3 ustawy jw. muszą być zawarte w treści umowy o dostarczaniu wody lub odprowadzaniu ścieków, co jasno wynika z jego treści, zaś doktrynalny ich podział na bardziej lub mniej istotne nie zwalnia przedsiębiorstwa z obowiązku zamieszczenia ich w umowie. Całkowicie nieuzasadnione są w tym miejscu odniesienia dla regulacji wynikających z przepisów prawa energetycznego.

Reasumując Sąd Apelacyjny uznaje za Sądem Okręgowym, iż wskazane przez tenże Sąd praktyki polegające na naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczenie we wzorcu umownym obligatoryjnych dla umowy postanowień oraz zastrzeżenia prawa przedsiębiorstwa do bezwarunkowego jej rozwiązania za wypowiedzeniem – w okolicznościach jw. – stanowią naruszenia, o których mowa w przepisach art. 24.1 i 2 ustawy z 16 lutego 2007 r. o Ochronie Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. 2007 p. 331, ze zm.). Wielość zachowań (zaniechań) przedsiębiorstwa składających się na niedozwolone praktyki zasadnie skutkowało nałożeniem na nie kary pieniężnej (art. 106.1.4 uokik jw.), która ze względu na to wynosiła 78.991 zł (stanowiła 0,06% przychodu Spółki za 2009 r. i 0,6% maksymalnej kary) i następnie obniżona została przez Sąd Okręgowy o jedną piątą, tj. do kwoty 63.192,80 zł i ma wymiar jedynie symboliczny.

Decyzję w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej podejmuje Prezes UOKiK, przy uwzględnieniu dyrektyw z przepisu art. 111 uokik, z możliwością jej kontroli w postępowaniu sądowym i w tym też, zdaniem Sądu Apelacyjnego, wyraża się wola ustawodawcy różnicowania odpowiedzialności finansowej przedsiębiorstwa za dokonane naruszenie.

Apelacja nie zawiera zarzutu odnoszącego się do wymiaru orzeczonej kary, co zwalnia Sąd Apelacyjny z obowiązku czynienia dalszych wywodów w tym przedmiocie.

Uwzględniając powyższe i uznając apelację powódki w całości za nieuzasadnioną Sąd Apelacyjny w oparciu o przepisy art.: 385 oraz 98 § 1,3 i 99 k.p.c. orzekł jak na wstępie.

af